

IT'S A NEW DAY FOR GOOD NEWS FOR EVERYONE, EVERYWHERE

with Jeff Lucas

O noua zi a unei vesti bune pentru toti oamenii, de oriunde

Textul nostru în acest weekend este din cartea Faptelor Apostolilor, povestea bisericii timpurii.

Relateaza acte pline de povești interesante, miracole, conversii în masă, evadări angelice din închisoare.

Ne vom concentra pe un loc unde nu a existat nici o biserică creștină, până când un grup de refugiați evrei creștini a sosit în oraș. Acest loc e Antiohia aflata în Siria.

Era o nouă zi pentru acel oraș, pentru biserică și pentru întreaga lume - o nouă zisa mijeja!

Doar pentru a stabili acest lucru în context erau 10-12 ani de la Ziua Rusaliilor. Biserica a fost formată exclusiv din evrei, convertiți la creștinism. Doi bărbați, un etiopian călător și un sutaș roman au ajuns la credință șapte ani după Ziua Rusaliilor. Ambii au avut legături cu sinagogi și iudaism.

Au avut loc unele persecuții. O mulțime de creștini au fost nevoiți să renunțe la casele lor și la afacerile lor în Ierusalim și au fost risipiti. Vom da mai multe detalii despre aceasta mai târziu.

Relevant pentru noi e ca trăim zile diferite, aflăm vești proaste, e un sezon dificil și dureros.

Biblia este relevantă în astfel de momente? Ce ne spune Biblia în situația noastră actuală? Este în întregime relevant!!

Suntem imprastiați în imposibilitatea de a ne aduna.

Pandemia reprezintă foamea pentru ei, virus pentru noi.

Există o incertitudine economică, un sentiment de necunoscut.

Acești oameni nu doar au supraviețuit acestor provocări ci au și prosperat.

Și noi putem prospera ca popor al lui Dumnezeu în acest moment.

„Cei ce fuseseră împrăștiați din cauza persecuției care avusese loc în urma uciderii lui Ștefan au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia. Ei nu vorbeau despre Cuvânt nimănui în afară de iudei. Câțiva dintre ei însă, niște bărbați din Cipru și din Cirena, care veniseră în Antiohia, le au vorbit și grecilor, vestindu-le Evanghelia despre Domnul Isus. Mâna Domnului era cu ei, și astfel un mare număr de oameni care au crezut, s-au întors la Domnul.”

Faptele Apostolilor 11:19-21 NTRL

Noi o numim o zi „a scrisorii roșii”. O altă frază ar putea fi “un punct de cotitură”. În cursul obișnuit al vieții fiecare experimentăm măcar o zi când ne amintim unde eram atunci când acel

episod a avut loc.

- Vorbim despre “momentul Kennedy” - Dallas 22 noiembrie 1963
- 11 Sepembrie
- Covid 19
- Strigătul actual pentru dreptate rasială după moartea tragică a lui George Floyd

Cu siguranță suntem într-un moment de cotitură.

Ziua de cotitură despre care vorbim însă încă are repercusiuni și trăim efectele benefice ale acelei zile 2.000 de ani mai târziu.

Acest eveniment nou s-a întâmplat într-un oraș numit Antiohia.

Antiohia a fost al treilea oraș ca mărime din Imperiul Roman, cu o populație de jumătate de milion de locuitori.

Comparand Antiohia cu Ierusalim în acel moment al istoriei, Orașul Sfânt a avut doar 30.000 de oameni care trăiau efectiv acolo, iar populația creștea la aproximativ 80.000 în timpul sărbătorilor evreiești. Antiohia era frumoasă, cunoscută sub numele de “Antiohia de Aur”, cu o stradă principală lungă de patru mile, pavată cu marmură. ‘

Avea un centru comercial și se lăuda cu un port important. Sub suprafața sa, avea o latură întunecată, sinistră, ca majoritatea orașelor antice precum și cele moderne. O zeiță pe nume Diana a fost venerată acolo, precum în tot Imperiul. Numele ei a fost asociat cu imoralitatea. La cinci mile de centrul orașului se afla un templu al prostituatelor specializate în acte de depravare, toate conduse sub pretextul închinării. Cosmopolitan, dar, după cum vom vedea, oraș divizat. Ce putem învăța de la ei și de la biserica timpurie din acel moment?

Refugiații, fugind din Ierusalim din cauza persecuției, ajung în Antiohia. Oamenii acestia erau oameni ai veștii bune!

Ce putem învăța de la ei?

1. O nouă zi pentru a împărtăși Vestea Bună peste tot.

Vom avea o privire de ansamblu peste zece ani de istorie în câteva minute. Ramai cu mine!

Sa mergem înapoi un deceniu sau cam așa ceva, la un munte în Galileea în momentul în care Isus dă prietenilor și urmașilor săi instrucțiuni.

„Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!”

Matei 28:19–20 NTRL

Aceasta a fost ca un soc pentru ei. În Evanghelia după Matei, Isus le-a spus de fapt ucenicilor Săi să nu meargă la neamuri. Acum după înviere acest lucru se schimba. Este ca o grenadă paralizantă pentru ucenici. La Ierusalim numai evreii puteau merge. Gândul că neamurile sunt incluse era literalmente de neconceput.

Isus repetă ordinele lor de marș - să ducă Evanghelia în întreaga lume.

“Voi însă veți primi putere atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi și veți fi martorii Mei în

Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginea pământului.”

Fapte 1:8 NTRL

Luca își încheie Evanghelia cu înălțarea lui Isus, iar apoi îi descrie pe ucenici fiind “continuu la templu, laudându-L pe Dumnezeu” Luca 24:53 NTRL. Și apoi, în prima parte a Faptelor Apostolilor, vedem ucenicii adunându-se în curțile Templului, (2:46) mergând la templu la rugăciune (3:1), și întâlnindu-se în Colonadele lui Solomon (5:12)

Frumoasa comunitate era în expansiune în Ierusalim.

V-ați fi așteptat ca cei doisprezece să înceapă să se răspândească și să predice dar nu s-a întâmplat așa.

Zece ani mai târziu, nu a existat nici o încercare de a duce Evanghelia mai departe.

Există o legendă antică care spune că apostolii au fost instruiți să rămână la Ierusalim timp de doisprezece ani, și apoi să iasă și să răspândească Evanghelia, dar nu există nici o dovadă biblică pentru asta.

Când a fost construit pentru prima dată, a fost proiectat ca un oraș divizat, cu un zid pentru a ține sirienii și grecii despărțiți. În Noul Testament cel puțin 18 grupuri etnice diferite trăiau în interiorul granițelor orașului, dar un adevărat sentiment de divizare a rămas, fiecare grup păstrându-se în cea mai mare parte în cadrul propriilor comunități.

Ceea ce vedem este un portret frumos al unei adunări diverse de oameni, întâlnindu-se împreună la poalele crucii și găsindu-L pe Hristos împreună.

Cu toate acestea, Rasismul a fost o componentă cheie care a încetinit biserica.

E necesar să înțelegem ca rasismul nu este doar o problemă politică sau socială, ci o problemă a Vestii Bune și a fost o problemă cu care creștinii timpurii s-au confruntat.

Determinarea noastră de a fi oameni grijulii, conduși de Duhul Sfânt, nu trebuie văzută ca o reticență în a lupta cu aceste probleme dificile și dureroase ci de a lua măsuri în consecință.

Această poveste este despre Vestea Bună care trebuie să ajungă tuturor oamenilor indiferent de unde sunt.

2. O nouă zi pentru a împărtăși Vestea Bună cu toată lumea

Toată lumea a fost atinsă de evanghelie indiferent de bariere. Cum putem face noi aceasta?

Da, Evanghelia a fost împărtășită prin predicare și proclamare dar și în conversațiile de zi cu zi.

Nici măcar nu știm numele evangheliștilor. Numele nu sunt înregistrate pentru istorie. Dumnezeu folosește oameni normali de zi cu zi, ajungând și împărtășind în mod conversațional Evanghelia.

Acest lucru îl poate face toată lumea, nu doar apostolii sau diaconii, predicand, vorbind, cu puține cuvinte.

Apoi a venit comutatorul. A fost treptat. Cineva l-a citat pe Sfântul Francisc de Assisi, faimos pentru că stătea de vorbă cu veverițele, și pentru zicala: “Predicați Evanghelia în orice

moment - dacă este necesar, folosiți cuvinte”. Însă Francisc nu a spus niciodată aceste cuvinte. Francisc chiar a spus despre cei pe care i-a condus,

“Toți călugării ar trebui să predice prin faptele lor “... N-are rost să mergem nicăieri să predicăm dacă mersul nostru nu e predica noastră.”

Sfântul Francisc de Assisi

Și el însuși a folosit o mulțime de cuvinte, uneori vizitând cinci sate într-o zi pentru a vorbi cu oamenii despre Isus. În mod tragic, evanghelistul Sf. Francisc a fost folosit pentru a justifica tăcerea noastră.

Aducerea Veștii Bune începe prin a vorbi oamenilor.

Începe unde suntem, de multe ori cu povestea noastră.

Ucenicii ar fi putut intra în modul de supraviețuire intimidată ca nou-veniți în oraș.

Povestea ta este valabilă. Nu ceea ce s-a întâmplat înainte, sau cum ai ajuns la credință, ceea ce Dumnezeu a făcut și face.

Povestea ta pe care o poți împărtăși este absolut vitală.

E o poveste a Veștii Bune.

Nu doar despre binecuvântările pe care le găsim în Hristos, ci cum ne confruntăm cu păcatul, sau cu satisfacerea nevoilor noastre.

Evanghelia este fundamental despre Isus și este o chemare să-L urmăm.

Suntem chemați să fim martori ai credinței noastre.

Ei au experimentat, au fost creativi în propovăduirea povestii lor, în transmiterea povestii mai departe.

“evangelizarea este precum un cerșetor i-ar spune unui alt cerșetor unde poate obține pâine”

D L Moody

Mi-am pierdut vocea? Sunt disponibil, deschis, sunt eu gata?

3. O nouă zi ca să fim împuterniciți de Dumnezeu

Ucenicii au fost numiți creștini mai întâi la Antiohia. Ei suferă un nivel de persecuție și abuz. Cu toate acestea în Faptele Apostolilor 11:21 NTRL spune că mana Domnului era cu ei.

Acest limbaj al Vechiului Testament este preferatul doctorului Luca: el vorbește despre mâna lui Dumnezeu fiind cu Ioan Botezătorul, cu apostolii în facerea miracolelor și împotriva lui Elymas vrăjitorul în judecată (Faptele Apostolilor 13:11 NTRL).

Apostolii nu făceau lucrurile prin puterea lor.

Cartea Faptelor Apostolilor ar trebui să fie numită Faptele Duhului Sfânt deoarece Biserica a fost în mod constant calauzită de Duhul lui Dumnezeu. Adesea biserica a fost derutată și confuză!

Nu este treaba noastră de a converti oamenii. Noi suntem un instrument în mana lui Dumnezeu care prin Duhul Său convertește .

Dumnezeu vrea să ne folosească, mâna Sa e cu noi în acest proces.

Rugăciune

Sa ne punem la dispozitia lui Dumnezeu.
Sa avem indrazneala inaintea oamenilor.

Noi suntem oamenii Vestii Bune în zilele noastre.

Răspuns

Doamne Isuse, te rog să intri în viața mea. Răspund de bunăvoie la Vestea Buna a iubirii tale. Îmi dăruiesc viața ție. Preia conducerea, fii Domnul meu, fii Regele meu. Eu, astăzi, aleg să devin unul dintre adepții tăi. Iartă-mă, curăță-mă de toate păcatele. Preia conducerea în viața mea din acest moment, spun din nou Doamne, în numele lui Isus.

Să ne oferim să fim îndrăzneți într-un mod diferit de ce am experimentat pana acum. Sa primim o noua ungere pentru a împărtăși Vestea Buna si de a transmite aceasta veste mai departe.

KINGSGATE